

ŚWIETLICO MANIA

NUMER 91 – STYCZEŃ, LUTY 2020

WIELKA ORKIESTRA ZNÓW ZAGRAŁA!!!

To był 28. Finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy „Wiatr w Żagle”. Odbył się 12 stycznia 2020r. Głównym Dyrygentem był oczywiście Jerzy Owsiak. W tym roku zbierano środki na zakup najnowocześniejszych urządzeń dla ratowania życia i zdrowia dzieci potrzebujących różnego rodzaju operacji.

W całym kraju i poza granicami Polski zostały zorganizowane wspaniałe imprezy i akcje, dzięki którym zgromadzono 115 362 894 zł (stan z 31 stycznia 2020r.; cały czas wpływają fundusze)

W naszej Dzielnicy również odbyły się atrakcje w wielu miejscach pod hasłem „Zagraj z Nami”.

28
2020 FINAL
WIATR W ŻAGLE

wielka orkiestra świątecznej pomocy

12.01 (niedziela)

Zagraj razem z nami!

11:00 - 18:00*

kącik dla dzieci
ZUMBA
warsztaty „las w stółku”
EscapeRoom
praktyczna pierwsza pomoc

Park nad Balatonem

20:00

światatko do nieba
pokaz laserowy

PROM Kultury Saska Kępa
ul. Brukselska 23

20:30
licytacja

CHCESZ BYĆ NA BIEŻĄCO?
facebook: sztabpragapoludnie

sztabpragapoludnie

STAB WÓDZ
HUCZA ZHP
WARSZAWA
PRAGA-PÓŁDNIENIE

HUFIEC PRAGA-PÓŁDNIENIE

DZIELNICA pragaPółdnie

PROM

PATRONAT HONOROWY BURMISTRZA DZIELNICY PRAGA-PÓŁDNIENIE MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY

189. rocznica bitwy pod Olszynką Grochowską

25 lutego 2020r. odbyła się uroczystość upamiętniająca 189. rocznicę bitwy pod Olszynką Grochowską.

Podczas uroczystości modlono się w intencji poległych, odczytano apel pamięci, zabrzmiała trzykrotna salwa honorowa. Wieńce przed pomnikiem złożyli m.in. przedstawiciele władz państwowych, w tym prezydenta, premiera, marszałka Sejmu i szefa MON oraz samorządowych, wojska, kombatancki i mieszkańcy.

W Al. Chwały odsłonięto głaz pamięci kpt. Józefa Patelskiego, uczestnika Powstania Listopadowego i bitwy pod Olszynką Grochowską, odznaczonego orderem Virtuti Militari.

Bitwa o Olszynkę Grochowską, stoczona 25 lutego 1831 r., była jednym z największych starć Powstania Listopadowego. Oddziały powstańcze pod wodzą gen. Józefa Chłopickiego przez cały dzień odpierały natarcie armii feldmarszałka Iwana Dybicza. W walkach zginęło ponad 7 tys. żołnierzy polskich i ponad 9 tys. Rosjan. Dzięki niej armia rosyjska została zatrzymana i nie zdołała zająć z marszu Warszawy

„Wolność nie jest dana narodowi na zawsze”

MAMY PRAWA,

MAMY OBOWIĄZKI

*"Wszyscy ludzie rodzą się wolni i równi w swej godności i w swych prawach "
(art.1 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka)*

Tryb składania skarg w przypadku naruszenia praw ucznia (Statut Szkoły)

§ 51.

1. Jeśli prawa dziecka zostały złamane, a dziecko nie może znaleźć rozwiązania tej sytuacji, o pomoc zwraca się kolejno do wychowawcy, innego nauczyciela, pedagoga i dyrektora szkoły.
 2. Kiedy do złamania prawa doszło pomiędzy uczniami, nauczyciel lub wychowawca:
 - 1) zapoznaje się z opinią stron;
 - 2) podejmuje mediacje ze stronami sporu przy współpracy z pedagogiem w celu wypracowania wspólnego rozwiązania polubownego, z którego każda ze stron będzie zadowolona;
 - 3) w przypadku niemożności rozwiązania sporu wychowawca oraz pedagog przekazują sprawę dyrektorowi szkoły;
 - 4) jeśli na wcześniejszych etapach postępowania nie doszło do ugody pomiędzy uczniami, ostateczną decyzję co do sposobu rozwiązania sporu podejmuje dyrektor szkoły.
3. W przypadku, gdy do złamania praw ucznia doszło przez nauczyciela lub innego pracownika szkoły, uczeń zgłasza sprawę kolejno do wychowawcy, pedagoga i dyrektora szkoły, którzy:
 - 1) zapoznają się z opinią stron;
 - 2) podejmują działania mediacyjne ze stronami, w celu wypracowania wspólnego rozwiązania polubownego, z którego każda ze stron będzie zadowolona;
 - 3) jeśli na wcześniejszych etapach postępowania nie doszło do ugody pomiędzy stronami, dyrektor szkoły podejmuje ostateczną decyzję, co do sposobu rozwiązania sprawy.
4. Szkoła ma obowiązek chronienia ucznia, który zwraca się o pomoc w przypadku łamania jego praw. Tożsamość ucznia składającego skargę jest objęta ochroną i nieudostępniana publicznie, chyba że uczeń składający skargę wyrazi na to zgodę.
5. Wszelkie informacje uzyskane przez wychowawcę, pedagoga i dyrektora szkoły w toku postępowania mediacyjnego stanowią tajemnicę służbową.
6. Wychowawca, pedagog i dyrektor szkoły podejmują działania na wniosek ucznia, jego rodziców, samorządu uczniowskiego.

Zimą zrezygnuj z dokarmiania kota na dworze ...

„Jeżeli masz w zwyczaju wystawianie przed dom dla swego wychodzącego kota, dodatkowych miseczek z jedzeniem i wodą na

zewnątrz – zaniechaj tego na czas zimowy. Przede wszystkim zwłaszcza w chłodne dni kot powinien pożywiać się jedzeniem w temperaturze pokojowej. Poza tym woda natychmiast zamrznie. Jeśli zaś miseczki są metalowe – może się to skończyć dla kota tragicznie. Metal na mrozie po prostu parzy – a koci język już nigdy nie wróci do formy, nie mówiąc o tym, jak ogromny ból i cierpienie mu sprawisz... Pilnuj zatem, by kot wychodzący zimą na wszystkie posiłki wracał do domu. Zaś na metalowe miski na mrozie powinni uważać wszyscy – także ci, którzy dokarmiają „bezdomniaki”.

Szczególne troska o kocich seniorów

„Uważaj na starsze koty i otaczaj je zimą szczególną troską. Chłód sprzyja nasilaniu się objawów artretyzmu – zwłaszcza, jeśli nasz dom nie jest szczególnie ciepły lub nie lubimy mocno nagranych pomieszczeń. Dotyczy to nie tylko kotów-piecuchów przebywających w mieszkaniu, lecz także kotów wychodzących. Narażone na przebywanie na śniegu i mrozie, mogą tym bardziej odczuwać objawy zwyrodnienia stawów.

Dlatego w przypadku kocich staruszków należy znacząco ograniczyć ich wychodzenie na zewnątrz. Nie namawiamy do zabierania kotu całkowicie przyjemności przebywania na dworze (zwłaszcza, jeśli funkcjonował tak przez całe życie), a skrócenia częstotliwości spacerów i czasu ich trwania. Szczególnie kocim seniorom przyda się też ciepły koc przy kaloryferze. Jeśli zajdzie potrzeba – odwiedź też weterynarza i poradź się, w jaki sposób możesz jeszcze pomóc swojemu wychodzącemu kotu w podeszłym wieku”.

POMAGAMY...

Mama dziecka z klasy III c pani Joanna Biesiada z własnej inicjatywy zebrała w środowisku sąsiedzkim różnorodne rzeczy i karmę dla Schroniska Fundacji pod Psim Aniołem w Falenicy. W dniu 10.01.2020r. przywiozła je do świetlicy naszej szkoły. 13.01.2020r. pani Tamara Strzemecka zawiozła dary do Schroniska w Falenicy.

Kierownictwo Schroniska przekazało serdeczne podziękowania.

MOJA WARSZAWA

LEGENDA O KAMIENNYM NIEDŹWIEDZIU

Dawno, dawno temu w mazowieckich lasach mieszkał bartnik Sędzimir. Miał on żonę oraz córkę Milenę i syna Gniewka. Pewnego dnia, gdy Sędzimir robił obchód po lesie, złapał na gorącym uczynku złodzieja miodu i zaprowadził go przed sąd. Rozbójnik po odbyciu wyroku zemścił się srogo na bartniku – spalił jego dom. Gospodarz bardzo się poparzył, kiedy próbował ratować swoją rodzinę oraz majątek i wkrótce z powodu odniesionych ran zmarł. Niedługo potem z żalu po mężu odeszła także jego żona, a dzieci zostały same. Milena troskliwie zajmowała się małym bratem, jednak ten był ciekawskim, żywym dzieckiem i trudno było go upilnować. Gniewko był też bardzo silny i nad wiek wyrośnięty. Gdy któregoś dnia dziewczyna wyszła z domu, mały sforsował ciężkie dębowe drzwi od chaty i uciekł do lasu. Oczywiście nicpoń zgubił się. Zmęczony błakaniem po lesie ułożył się do snu w niedźwiedziej gawrze.

Na szczęście należała ona do niedźwiedzicy, która sama miała małe. Nie wiadomo co niedźwiedzią mamą powodowało, ale odchowała i to małe ludzkie dziecię. Pięć lat później w bory zakroczymskie wyruszył na polowanie książę mazowiecki Janusz I z żoną Danutą. W pewnym momencie psy myśliwskie odkryły gawrę. Niedźwiedzica zapalczywie broniła swoich małych i już łucznicy gotowali się do oddania strzałów, gdy nagle oczom ich ukazał się chłopiec, który stanął między swoją przyszywaną matką a nimi. Księżna wzruszona tym widokiem chciała Gniewka zabrać na swój dwór, jednak ten opierał się. Gdy został zapewniony, że jego niedźwiedziej rodzinie nic się nie stanie, pojechał z Danutą.

Mijały lata, Gniewko dorastał we dworze, a księżna traktowała go jak własnego, rodzzonego syna. Pod czujnym okiem Danuty nabrał ogłady, wyrósł na dzielnego, potężnego i przystojnego mężczyznę. Miał dobre serce.

Cieszył się szacunkiem wśród mieszczan i rycerstwa. Niejedna panna wzdychała do niego skrycie.

Milena w tym czasie mieszkała u szeptuchy, baby która znała się na lecznictwie, ziołach i magii. Była pomocą dla zielarki, ale też dużo się od niej nauczyła. Gdy dorosła, założyła własną rodzinę i przeniosła się do Nowej Warszawy, gdzie chętnie pomagała ludziom, zwierzętom i dzieliła się zdobytą wiedzą. Przez te wszystkie lata nie zapomniała też o bracie – szukała go i rozpytywała o niego. Jednak żadna ze spotkanych osób nic o nim nie wiedziała.

Pewnego razu Gniewko spacerując po Warszawie ujrzał przepiękną dziewczynę – Jadwigę, córkę złotnika. Zakochał się w niej bez pamięci i marzył o tym, że ją kiedyś poślubi. Chłopak był jednak bardzo nieśmiały. Przez kilka miesięcy nosił w sobie tajemnicę, nie mógł jeść, spać i ciągle myślał o Jadwidze. Pół roku później znalazł w sobie odwagę, aby poprosić pannę o rękę, przedtem jednak postanowił pójść do kościoła, aby w skupieniu ułożyć precyzyjny plan oświadczyć. W świątyni akurat trwała uroczystość zaślubin. Gdy młodzi wychodzili z kościoła chłopak odkrył,

że się spóźnił. Panną młodą była jego ukochana Jadwiga, która właśnie poślubiła innego...

Wszystko przepadło. Zrozpaczony Gniewko osunął się bez sił na kolana, jego serce pękło z żalu. Ludzie rzucili się z pomocą, jednak było za późno. W tłumie była też Milena, która w chłopaku rozpoznała swojego dawno niewidzianego brata. Podbiegła do niego i błagała, żeby nie umierał. Po chwili zrozumiała, że jego dusza już odchodzi. Widziała też, że tylko zaklęcie może ją zatrzymać. Wypowiedziała magiczne słowa:

– Nie umrzesz, tylko zaśniesz w kamiennej postaci. Czar ten zdejmie tylko moc prawdziwej miłości. Obudzi Cię dziewczyna, która szczerze i żarliwie Cię pokocha, a Ty odnajdziesz upragnione szczęście.

W tej chwili na oczach poddanych, chłopak zmienił się w kamiennego niedźwiedzia.

Dziś Gniewka w niedźwiedziej postaci zobaczysz przed Sanktuarium Matki Bożej Łaskawej przy ulicy Świętojańskiej 10. Czeka na prawdziwą miłość, która zdejmie z niego czar...

W świetlicy klas starszych uczniowie wraz z wychowawcami przygotowali kolorowy obraz warszawskiej Starówki. Barwne kamieniczki zachęcają do spaceru uliczkami Starego Miasta.

Największe cuda
powstają w
największej ciszy

SZEPCZYCE SZEPCZYCE
MAŁE GŁÓWNE

Cicho, cicho,
cicho sza, wszyscy
jesteśmy na 102

CO Z TYM HAŁASEM ?

28 stycznia 2020r. odbyła się akcja dotycząca „walki” z hałasem.

Organizatorki p. Magda Barbaros, p. Dorota Łoniewska i p. Alicja Mianowska przygotowały hasła związane z ciszą oraz pomysły na to, jak uatrakcyjnić uczniom przerwy obiadowe.

Samorząd Szkolny z p. Elżbietą Czerwińską i p. Daria Gajewską omówili imprezę, przygotowali plakat oraz wyznaczyli uczniów do dyżurów na piętrach.

W tym dniu p. Ewa Lech-Ferenc przybliżyła uczniom problem walki z hałasem. Przerwa 12.25 ... uczniowie wychodzą z sal i mają do dyspozycji porozkładane materace dla relaksu, przygotowane tablice do zapisywania swoich „złoty myśli” oraz sale z rozrywkami umysłowymi.

Na scrabble zapraszała p. Iwona Kutyla, p. Ania Roguska proponowała gry planszowe, a w sali p. Beaty Samsel można było pograć w szachy. Na II piętrze nad bezpieczeństwem uczniów dodatkowo czuwała p. Ewelina Fidor. Również uczniowie z Samorządu włączyli się do działań. Norbert Janik dyżurował przy tablicach z wpisami, a Szymon Molak wspomagał młodszych kolegów na parterze przy grach planszowych. Oprócz gier dzieci z klas młodszych mogły rysować na przyklejonych do podłogi planszach.

Uczennice Alicja Masłowska i Monika Kwiecień zbierały podpisy pod hasłem: „Zadbamy, aby w naszej szkole było ciszej”. „Strefa Ciszy Całkowitej” czyli biblioteka także znalazła amatorów, którzy w ciszy mogli poczytać lub rozwiązywać przygotowane krzyżówki.

Pani Ewa Lech-Ferenc, nasza szkolna specjalistka od zwalczania hałasu, postanowiła zbadać jego natężenie. Poprosiła o pomoc p. Magdę Szyszkę i p. Malwinę Wojciechowską. Po zmierzeniu decybeli, panie stwierdziły, że poziom hałasu przy zorganizowanej przerwie jest mniejszy niż każdego innego dnia. Niestety, nie udało się zapanować nad hałasem w stołówce. Jak widać zmysł smaku i węchu ma przewagę nad zmysłem słuchu.

Amoże postaramy się to zmienić i „Dzień bez hałasu” na stałe włączymy do kalendarza szkolnego.

Ooooo! Zima w styczniu zawitała na jeden dzień!!!

Spadł śnieg; uczniowie z radością patrzyli przez okna i podziwiali prawdziwą zimę, bo przecież zbliżały się ferie, a na dworze od wielu tygodni była dodatnia temperatura. Pierwszaki szalały na boisku. Śnieżki śmigały we wszystkie strony! A potem ubrania suszyły się na kaloryferach w sali świetlicowej. Radość trwała krótko. Śnieg padał i natychmiast topniał☹

O BEZPIECZEŃSTWIE...zimą

„Nowe łyżwy Adama”.

Adam, Marek i Grześ to trzech przyjaciele. Chodzą razem do szkoły i zawsze razem się bawią.

Niedawno Adam miał urodziny i dostał w prezencie łyżwy.

O takich właśnie marzył, białe, błyszczące hokejówki. To dopiero będzie zabawa na lodowisku. Chłopcy codziennie wyjmują je z szafy, oglądają i snują opowieści o swoich wyczynach na lodowisku. Chociaż jest już zimno i mroźno, to lodowiska nie ma.

Miało być na szkolnym boisku, ale pan dozorca, który miał się tym zająć, zachorował i trzeba jeszcze trochę poczekać. Adam, Grześ i Marek jednak bardzo się niecierpliwia, już chcieliby strzelać bramki w meczu hokejowym z innymi chłopcami. Muszą przecież gdzieś potrenować.

Pewnego dnia Marek wpadł zadyszany do szkoły i zawołał kolegów:

-Wiem, wiem, gdzie możemy pojeździć na łyżwach. Przechodziłem wczoraj przez nasz park, a tam jest staw i ten staw jest już zamrznięty. Wiem, bo próbowałem ślizgać się przy brzegu.

Chłopcy postanowili po lekcjach pójść nad ten staw. Adam wziął łyżwy i, nic nie mówiąc rodzicom, poszedł z kolegami do parku. Marek i Grześ jeszcze raz sprawdzili, czy woda jest zamrznięta, a Adam założył łyżwy, wziął rozpęd, wyjechał na środek stawu i nagle – trach - lód pękł i Adam wpadł do wody.

Marek i Grześ, gdy to zobaczyli, przestraszyli się i zaczęli uciekać, ale po chwili wrócili, żeby ratować kolegę. Grześ przypomniał sobie, jak jego tata opowiadała, że w takiej sytuacji należy położyć się na lodzie i czołgać na brzuchu w kierunku przerębla. Tak też zrobił.

Na szczęście woda w stawie parkowym była płytka i Adam sam już wydostawał się na powierzchnię.

Mokry i bardzo ubłocony, bo staw był błotnisty, Adam wrócił do domu. Pewnie domyślicie się, co na to powiedzieli jego rodzice. W każdym razie łyżwy zostały schowane i zamknięte na klucz do czasu, aż na szkolnym boisku będzie prawdziwe lodowisko.

*Babciu, kochana!
Ty jesteś przez wszystkich uwielbiana.
Ty jesteś jak słońce na niebie.
Babciu, kochana, to prezent dla Ciebie.*

DZIEŃ BABCI, DZIEŃ DZIADKA

Kim są dla nas? Dlaczego tak bardzo kochamy nasze babcie i dziadków? Dzieci w świetlicy pięknie mówiły o tych wspaniałych osobach. Uwielbiają spędzać czas z dziadkami, rozmawiać, wspólnie spożywać posiłki przygotowane babciną ręką, słuchać opowieści o ich życiu, zwłaszcza o dzieciństwie. Miłość wobec nich jest bezgraniczna.

Z okazji ich Świąt uczniowie przygotowali miłe niespodzianki dla babci i dziadka. Nauczyli się krótkich wierszyków, narysowali laurki, zrobili serca z życzeniami i piękne zakładki do książki.

Na świetlicowych tablicach dekoracyjnych pojawiły się wesołe portrety babci i dziadka.

*Dziadku, kochany!
Ty jesteś przez wszystkich uwielbiany.
Ty jesteś, jak słońce na niebie.*

*Dziadku, kochany,
to prezent dla Ciebie.*

*Dziadku miły, twoje ręce dużo ciepła dają mi.
Twoje serce, droga babciu, w zimne mnie ogrzewa dni.*

SAVOIR VIVRE

Podróż samolotem-podstawowe zasady etykiety

Podróżując samolotem pamiętaj o paru prostych zasadach, dzięki którym podróż będzie łatwiejsza i przyjemniejsza dla wszystkich.

- 1. Podłokietniki** - co ze współdzielonymi podłokietnikami? Zgodnie z zasadami to pasażer siedzący na środkowym fotelu powinien mieć możliwość korzystania z nich, bo to on ma najbardziej ograniczoną przestrzeń.
- 2. Toaleta** - postaraj się nie przedłużać pobytu w toalecie.
- 3. Spożycie napojów** - pamiętaj, że picie zbyt dużej ilości napojów będzie wiązać się z koniecznością częstych wizyt w toalecie. Twoje częste przemieszczanie się po samolocie i zajmowanie toalety będzie uciążliwe dla innych, w szczególności dla osób siedzących obok toalety.
- 4. Spożycie alkoholu** - zachowaj umiar z tych samych powodów co wymienione powyżej, ale przede wszystkim dlatego, że nikt nie chce podróżować obok nietrzeźwej osoby zachowującej się w niekontrolowany sposób.
- 5. Spanie w samolocie** - przygotuj się wcześniej i kup sobie podróżną poduszkę na kark, bardzo praktyczne są dmuchane poduszki. Lepiej się wyśpisz, unikniesz bólu karku, a Twoja głowa nie będzie ciągle lądować na osobie obok.
- 6. Nie bądź źródłem przykrych zapachów** - w zamkniętej przestrzeni samolotu przykre zapachy są nie do zniesienia. Zadbaj zarówno o swoją higienę jak i o rzeczy, które przewożysz lub spożywasz, aby nie stać się źródłem irytacji całego samolotu.
- 7. Nie hałasuj** - nie mów zbyt głośno i postaraj się nie być tym człowiekiem, któremu usta się nie zamykają przez całą podróż, przez co inni nie są w stanie zmrużyć oka. Jeżeli oglądasz film lub słuchasz muzyki - skorzystaj ze słuchawek.
- 8. Nie narzucaj się pasażerom** - poznawanie nowych ludzi jest świetną sprawą, ale uważaj, aby nie stać się przez przypadek tym irytującym człowiekiem, który zagaduje na śmierć i nie pozwala zająć się swoimi sprawami.
- 9. Bagaż podręczny** - powinien się znaleźć w półce na bagaż nad Twoją głową, aby nie plątać się pod nogami. Postaraj się też nie zajmować całej przestrzeni półki bagażowej.
- 10. Uważaj jak obniżasz oparcie** - jeżeli zrobisz to zbyt szybko, możesz uderzyć osobę znajdującą się za Tobą lub porzucić rzeczy znajdujące się na stoliku.

JĘZYK NASZ OJCZYSTY

W tych wyrazach w miejsce kropek wstaw literę u lub ó.

Mr...z, n...zka, dzi...ra, chł...d, sw...j, b...t, sł...j,

wiecz...r, dr...t, z...pa, p...dełko, z...ch.

Groch...wka, zęb...w, zeszyt...w, prac...je,
leśnicz...wka.

Rach...nek, kier...nek, koleg...w, rys...je.

21 lutego – Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego

Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego to święto ustanowione podczas 30. Sesji Konferencji Generalnej UNESCO 17 listopada 1999 roku i obchodzone corocznie 21 lutego.

Święto upamiętnia wydarzenia w mieście Dhace (obecnie stolica Bangladeszu), gdzie w 1952 roku pięciu studentów uniwersytetu zginęło podczas pokojowej demonstracji, w trakcie której domagali się nadania językowi bengalskiemu statusu jednego z dwóch języków urzędowych w Bengalu Wschodnim, należącym wówczas do Pakistanu.

Oficjalnie rząd Pakistanu ogłosił bengalski językiem urzędowym w 1956 roku, po wielu latach sporów, a 21 lutego to obecnie święto narodowe w Bangladeszu.

Poza upamiętnieniem wymienionych wydarzeń, głównym przesłaniem międzynarodowego Dnia Języka Ojczystego jest promocja wielojęzyczności oraz zwrócenie uwagi na chronienie różnorodności językowej, bezpośrednio związanej z problemem wymierania języków i kultur.

W trosce o języki zagrożone UNESCO rozpoczęło program kontrolowania tego niekorzystnego zjawiska. W tym właśnie celu w 1996 roku opracowano po raz pierwszy Atlas Języków Zagrożonych, katalogujący informacje na temat 3000 języków używanych na świecie i zagrożonych wyginięciem

Atlas Języków Zagrożonych wymienia w Polsce dziewięć języków zagrożonych wyginięciem: kaszubski, dolnosaksoński, białoruski, poleski, romski, rusiński, słowiński, wilamowski oraz jidysz. Najsilniej zagrożony jest należący do grupy języków zachodniogermańskich wymysiöeryś, czyli język wilamowski, którym posługuje się zaledwie około 70 starszych mieszkańców Wilamowic koło Bielska Białej.

KARNAWAŁOWE DISCO

Przed feriami zimowymi odbyły się zabawy karnawałowe w grupach wiekowych. Uczniowie klas młodszych pięknie przebrali się w stroje ulubionych postaci z bajek, filmów i gier komputerowych.

Salę „balową” udekorowały panie ze świetlicy szkolnej. Było wesoło i bardzo kolorowo.

INFORMUJEMY...

Zakończył się konkurs na nazwę teatrzyku świetlicowego prowadzonego przez panią Tamarę Strzemecką. Brały w nim udział dzieci z klas I-IV. Wpłynęło 30, w tym 10 od uczennicy z klasy I b Alicji Aksanowskiej. Jury złożone z dzieci z teatrzyku świetlicowego wybrało nazwę "Finezja", którą zaproponowała właśnie Ala Aksanowska i to ona otrzymała dyplom oraz nagrody rzeczowe. Gratulujemy! Teraz szkolny teatrzyk prowadzony przez panią Tamarę Strzemecką nazywa się „FINEZJA”. Alu! Gratulujemy!!!

MY W ŚWIETLICY

Walentynkowe serca

Maski karnawałowe

Budowle z klocków

Zakładki do książek na Dzień Babci i Dzień Dziadka

KORONAWIRUS !!!

Nowy koronawirus SARS-Cov-2 wywołuje chorobę o nazwie COVID-19. Choroba objawia się najczęściej gorączką, kaszlem, dusznościami, bólami mięśni, zmęczeniem.

Najbardziej narażone na rozwinięcie ciężkiej postaci choroby i zgon są osoby starsze, z obniżoną odpornością, którym towarzyszą inne choroby, w szczególności przewlekłe.

Wirus przenosi się drogą kropelkową. Aktualnie nie ma szczepionki przeciw nowemu koronawirusowi. Można natomiast stosować inne metody zapobiegania zakażeniu. Metody te stosuje się również w przypadku zapobiegania innym chorobom przenoszonym drogą kropelkową np. grypie sezonowej. Niezbędne jest także przestrzeganie zasad higieny w tym: częste mycie rąk wodą z mydłem, a jeśli nie ma takiej możliwości, np. podczas podróży, ich dezynfekcja środkiem na bazie alkoholu.

COVID-19 to choroba wywołana przez koronawirus z Wuhan (2019-CoV). Wcześniej choroba nie miała nazwy i posługiwano się określeniami typu „choroba wywołana przez koronawirus” lub „zachorowanie z powodu zakażenia koronawirusem z Wuhan”.

Nazwa COVID-19 została ogłoszona przez Światową Organizację Zdrowia (WHO) i obowiązuje oficjalnie. "CO" w nazwie oznacza koronę (ang. *corona*), "VI" – wirus (ang. *virus*), "D" - chorobę (ang. *disease*), a liczba 19 wskazuje rok pojawienia się wirusa – 2019 (Corona-Virus-Disease-2019).

Różnica między koronawirusem a COVID-19 jest taka, że koronawirus to czynnik wywołujący chorobę, a COVID-19 to choroba, czyli zespół objawów spowodowanych przez ten czynnik.

Zgodnie z rekomendacjami MEN wychowawcy porozmawiali z uczniami na temat przestrzegania podstawowych zasad higieny, w tym np. częstego mycia rąk z użyciem ciepłej wody i mydła oraz ochrony podczas kaszlu i kichania.

W szkole pojawiły się instrukcje mycia rąk (mycie rąk przez co najmniej 30sek.).

Wychowawcy zwrócili uwagę uczniom, aby nie przychodzili chorzy do szkoły (dotyczy to również pracowników).

MALI ARTYŚCI

